

Сайтът **desebg.com** публикува интервю с **Димитрина Мечева**, дъщеря на убития от режима на БКП командир на горянската чета, известна като Втора сливенска чета **Георги Маринов Стоянов (Търпанов)**

, действала в Сливенския балкан и внучката му

Радостина Георгиева.

Георги Търпанов е един от 30-те представители на горянското движение, които президентът Росен Плевнелиев отличи на 21 декември 2016 г. посмъртно с орден „За гражданска заслуга“ заслугите им за развитието и укрепването на гражданското общество, демократичните институции и за защитата на човешките права и свободи, и за съпротивата им срещу тоталитарния режим.

Димитрина Мечева и Радостина Георгиева присъстваха на церемонията в Гербовата зала на президентската институция и бяха любезни да отговорят на въпросите на журналиста Христо Христов.

Изненада ли ви новината, че президентът Росен Плевнелиев има намерение да удостои посмъртно с орден „За граждански заслуги“ – I степен представители на горянското съпротивително движение?

Димитрина Мечева: – Ние знаехме, че се работи в тази посока от страна на г-жа Лили Друмева, председател на Съюза на репресираните „Памет“, от Драго Михалев и Владимир Тодоров от ръководството на Съюз на репресираните от комунистическия терор. Но, все пак имахме опасения, че инициативата да бъдат наградени горянските командири ще срещне отпор в някои политически кръгове.

Написано от Христо Христов
Петък, 23 Декември 2016 12:56

Радостина Георгиева: – Не сме се съмнявали, че президентът Росен Плевнелиев ще подпише указите за награждаване. Защото той не веднъж ясно е изразявал отношението си към комунистическите репресии и българската съпротива срещу тоталитарния режим.

Г-жо Мечева, сред отличените посмъртно е и вашият баща Георги Стоянов Търпанов. Бихте ли разказали какъв беше той?

Димитрина Мечева: – Баща ми беше доблестен и смел човек. Пример за него бе големият български офицер – полковник Борис Дрангов, водил 5-и македонски полк в боевете при Калиманци, Кочани и Щип. Цитираше често негови думи. Моят дядо Марин Стойнов е убит като войник в Първата световна война, баща ми се гордееше с него. И той наследи съдбата му да умре за родината.

Баща ми Георги Стоянов взе участие във Втората световна война, спасявал е хора под куршумите като фелдшер. Получихме много благодарствени писма. Имаше Орден за храброст – II степен. Когато се върна от фронта в България вече бяха започнали безчинствата на комунистите. Татко не можеше да остане безучастен, винаги ясно е казал какво мисли за терора. Беше грижовен баща, но ние с по-малкия ми брат имахме респект от него. Свободолюбив и справедлив по натура, не търпеше несправедливост. Той още приживе бе нашият герой.

На колко години бяхте, когато той е станал горянин и какво си спомняте след неговото залавяне?

Димитрина Мечева: – Бях на 11 години когато го убиха. Преди това помня, че често отсъстваше, а той е организирил комитети по селата.

Написано от Христо Христов
Петък, 23 Декември 2016 12:56

След това, когато вече излезе в Балкана, на нас децата, майка ми ни казваше, че са го взели запас. Ние ѝ вярвахме, защото наистина често го взимаха запас. Помня и до днес последната ни среща в затвора. Преди разстрела. Татко беше много слаб, пребит, едва се държеше на краката си. Аз бях в шок! Помня че ме гледаше през решетките, но не си спомням друго... Тук ще допълня, че и други от фамилията ни попаднаха под репресиите на режима на БКП. В концлагера „Белене“ беше моят чичо Курти Маринов и други родственици по линия на дядо ми. Комунистите унищожиха цели български родове, дръзнали да им се съпротивляват.

Г-жо Георгиева, вие кога разбрахте каква е съдбата на вашия дядо и какво отражение имаше това, че той е бил горянин върху живота на семейството ви?

Радостина Георгиева: – Разбрах твърде рано кой е бил дядо ми. Както много други семейства със сходна на нашата съдба и ние бяхме като белязани. Хората избягваха да общуват с нас, не познавам дори някои преки роднини на дядо ми. Мама не е могла да следва, преди това е принудена да напусне Сливен и да завърши гимназия в Ямбол, а после след като се жени за баща ми, не ѝ дават софийско жителство. Препоръчват на татко той да отиде в провинцията. Така двамата са принудени да работят в „Марица –Изток – 3“. След много години се връщат в София.

Г-жо Мечева, какво е за една дъщеря на убит от комунистическия режим баща, горянин, след 65 години да присъства на такова събитие, на което президентът Росен Плевнелиев отдаде значимото на цялото горянско движение, награждавайки 30 горяни, сред които и вашия баща?

Димитрина Мечева: – Едновременно голяма радост, но и мъка! Морално удовлетворение за това, че най-после делото на горяните бе признато по достойнство. Мъка заради всичко преживяно. За това, че нито майка ми Стоянка Тодорова, нито брат ми доживяха награждаването... А толкова се надявах поне да се намери гроба на баща ми... Двадесет и седем години минаха докато признанието към горяните стане факт.

Вие, г-жо Георгиева, как оценявате жеста на президента?

Написано от Христо Христов
Петък, 23 Декември 2016 12:56

Радостина Георгиева: – Оценявам го като жест на отдаване почит към нашите национални герои горяните и техните близки, и съратници. Заслужена почит към онази част от нашия народ, която не се смири пред комунистическия терор, а даде отпор на родоотстъпниците и съветските окупатори.

Каква според вас е причината горянското антикомунистическо движение да не е намерило своето място в знанието за съпротивата срещу комунистическата тоталитарна диктатура, установена с помощта на съветската армия?

Димитрина Мечева: – Причината за горянството все още да се знае малко, е фактът че днес комунистите и техните наследници все още ни управляват. Паметникът на съветската армия, издигнат след разгрома на горянското движение, е ярък символ за това. Все още се тачат окупаторите от техните слуги – българските комунисти. Показателно е, че не държавата, не църквата, а един чужденец, какъвто е отец Паоло Кортези, поде инициатива лагерът на смъртта „Белене“ да се превърне в място за памет за жертвите на комунистическия режим.

Радостина Георгиева: – Ако сме нормална държава такива места като „Белене“ ще има много, а нашата българска съпротива против комунизма ще се изучава в училищата и университетите. Необходимо е да се направят исторически изследвания на този период, независими, обективни и точни. Декомунизацията не се случи. Не направихме лустрация. Законът за обявяване на комунистическия режим за престъпен не действа.

Дъщерята на командира на горянската Втора сливенска чета Георги Стоянов (Търпанов): Баща ми

Написано от Христо Христов
Петък, 23 Декември 2016 12:56

България не се е освободила от пагубното политическо влияние на Русия.

Христо Христо: – Благодаря ви за този разговор.

Вижте повече за Георги Маринов Стоянов (Търпанов) в портрета му на сайта [pat etbg.com](http://pat.etbg.com), посветен на жертвите на комунизма – ТУК

.